

અમદાવાદ

૨૨૫૪૪

અમ કતી બીજલી.

ક નવલકથા " પુસ્તકાલય - તરફથી "

અધ્યાપક મગનલાલ બુકસેલર,

બરાનપુરી ભાગળ-મુરત

આવૃત્તી પહેલી

૧૯૨૪

પ્રત ૫૦૦૦

શુ તમેને તમારા પૈમાનો મચાવ કંગવાછે જે તરેણીથી
 જે ત્રણ રૂપીઆની કીમતની નવલકથા ખરીદે કટાણો
 આવનો હોય તો જરૂર આ સાગરપર્યટી

વીર દુર્ગાદાસ

ગોકોડ મરદાર દુર્ગાદાસના અદ્ભુત પગક્રમની કથા જાણવી
 હોય તમારા માગકોને નવરા પ્રત્યેની કંગલેનું પાન આપતું
 હોય તો આજે ખરીદો

બહારગામવાળાએ ઇ આનાની ટીકીટ બીડવી
 મુદય માત્ર પાંચ આના.

તૈયાર છે ? તૈયાર છે ?

ધનવાન થવાનો સહેલો ઉપાય

હુન્નર સાર સમુદાય

(એકેડે હુન્નરોનો સંગ્રહ.)

કીમત માત્ર આના આઠ.

લખો,

“શુજરાતી” સાહિત્ય મંદિર.

મલાબતપુરા-સુરત

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશિદ વિભાગ]

અનુક્રમાક ૧૧૫૬૪ વર્ગીક

પુસ્તકનુ નામ યમુના નદી

વિષય ૬ - ૨-૧૨૧

અમ કલ્પી બીજલી

૭-૨-૧૧
મધુ બેસરી ગુજરાતી કોપીરાઈટ
અમદાવાદ ૧૧૨૬૪૪

જરા કહોજી સાવરીયા શા જાહુ કર્યા ?
જાહુ કર્યા મન થેલા કર્યા,
હતુ મમ દિલ લોજી બાળ, ના સમજ્યુ કુવાર કંઈ,
કાનિલ તમારા કામજી બાલા દિવાની થઈ,
જીગર અમ લૂટી લઈને ના દવા પાગલને દેશે કંઈ,
જીવન વિનાની વેલીને પ્રીતીના પાણી પાશે નહિ
હર્યા અમ પ્રાણ નેહ નાથ, કરૂ વિનતી સતાવો નહિ,
મોહન તમારા હાસ્યથી, નયનો નચાવો નહિ,

શ્રુગી ઋષિ.

હુ તો જોગણ બની છુ, મારા વહાલમની,
વહાલની પ્રેમ આલમની-હુ તો
વન વનના મહેલ પ્રિતમ ? તારા વિણ સુના છે,
તિરથના ઘાટ પ્રિતમ ? જોગીથી જુના છે,
રસિકા એ રસના ઉપાંસકની-હુ તો
તરૂ તરૂને પાને પ્રિતમ ! નામ જો તારૂ છે,
રેખા રેખામા પ્રિતમ ? ભાગ્ય જો મારૂ છે,
દાસી એ દિલના દિલાવરની-હુ તો

(કાવ નહાનાલાલ)

મીનાબી-મુળળ.

દુટેલા તાગ વીણાના તે બધાશે ફરી પાછા,
 પુટેલા પ્યારના વાળ ન સધાશે કદી પાછા-ટેક૦
 દીવાલોમા પડ્યા ચીરા, તે સધાશે કદી પાછા (૨)
 થયા ચીરા જીગરના તે ન સધાશે કદી પાછા-ટેક૦
 પડ્યા જે મ્હોતના મુખમા ઉભા થાયે ફરી પાછા
 ઘવાયા જેવફાથી જે ન સાળ થાયે તે પાછા-ટેક૦
 પડેલા ઝખમ બજરના પુરાયે તે ફરી પાછા
 પડેલા જીલમના ઘા તે ન ફાગાયે કદી પાછા-ટેક૦

એમા શુ ?

કોયત્રીયા કુક મુનાવે, ખીલી બસત બહાર-કોયત્રીયા૦
 કેન સખી મોઢે બસત સુનાવે મય તલસુ ખાર ખાર,
 પાપી પપૈયા પિયુ પિયુ બોલે, પિયા પરદેશી ચાર-કોય૦
 જ્યા પિયા ખીન જલે દીન રચના, જોબનવા દિન ચાર,
 મયે નવજોબના જોગન બનુ જી, પિયા મીલન દુસ્વાર-કોય૦

સતી દ્રૌપદી.

ગોવિંદ ગુણ ગાવોરે હો નરનાર,
 ગોપાળા ગુણ ગાવોરે હો નગનાર.
 ગિરિધર બાટધર, શ્રી મુરલીધર,
 નામથી નેહ લગાવોરે હા નામથી નેહ લગાવોરે હા.
 અધમ ઉદારણુ ભવ જગ તારણુ,
 શ્રીકૃષ્ણ કૃષ્ણ કહે જાવોરે, હા શ્રીકૃષ્ણ કહે જાવોરે-હા.

એકજ ભુલ.

મને લોખીને ભરમાવી રે મા, કેમ કરૂં ?
 અણુસમજીને ફ્રાસલાવી રે મા, કેમ કરૂં ?
 મારી પાસે પાત્રે આવે, છત્રની વાતો સંભળાવે,
 માડ હીલ લલચાવે, પેલો ગરજ,
 ખ્યારી કહીને બોલાવે, એની પાસે કેમ પ્રાવે ?
 એ તો સાબળે ન એકે મારી અરજ
 છાતી માતો, અરરર રરરર અરરર રરરર થાયરે-મા
 એના મોઢાની મીઠાશ, એ તો જાણે નાગ પાશ,
 પગી હોય કે ન હોય મારી મરજ,
 કરે પરાણે એ પ્રીત, એ તે કયાની હશે રીત ?
 થઈ બેસે છે ધરાર મારો વરજ !
 છાતીમા તો થરરર રરરર થરરર થાર રે મા કેમ કરૂં ?

એકજ ભુલ.

આપણે કરશુ વઘીલાત ત્યારે ભરશે કોણ પાણી ? (૨)
 પછી ધણી ધણીયાણી થઈને મહાલશેરે બા-આપણે
 આપણે ખેરશુ પાટલુન બુટ કોટ નેકટાઈ, (૨)
 પછી ધણી સેથા ટપકી પાડી નાચશેરે બા-આપણે
 આપણે થઈશુ સોલજર કરશુ ધુમ ફરરર,
 વરજ લેઘા ચોળી ખેરી સાચવસે ધર
 આઘણ પલટણુ કરશે દેશનો ઉદ્ધાર
 ઓ મારા હિંદ તારો થઈ ગયો બેઠો પાર 'આપણે

સ સાર-નૌકા.

રયામ ઝુલે હીડોળા, કુજન બનમે;
 કુજન બનમે મધુ બનમે,
 લતાએ પુષ્પોકો ઝુલેમે કયા ઝુલાતી હએ ?
 પવનકે ઝોકેમે કયસી, સુગંધ આતી હએ ?
 ચમનકે ઝુમકે શાખે સમા દીખાતી હએ ?
 મદનકો ગોદમે લેકર એહ સખ રમાતી હએ ?
 બમ ગઇ સાવરી સુરત એહ નયનનમે—શ્યામ.

સરદારખા.

બસીવાલા આબેરે મારે દેશ,
 તારી શામરી સુરત ખ્યારે બેશ-બસી.
 આવન આવન કહે ગયોજી, કર ગયો કોલ અનૈડ,
 ગિણુતા ગિણુતા ઘીસ ગઇ મોરી આગરીયારી રેખ,
 સાવરીયા, રસીલા, સલુણા, પીયારે જીયામે કર નિસાર,
 દોહરા { હમતો જોગી પ્રેમ કેરે, પ્રેમ હમારો દેશ,
 શુધ નહી પાર પીયુકી, તબ લીના આ બેશ-તારી

બુદ્ધદેવ.

પડતી હવે મુજને ખબર તુમા જણાયે હર્ષ નહિ
 આ જગતની જ જાળની, ચતુરાર્થ તેં દીઠી નહિ
 જ્યા પ્રેમ મારો જળ હળે, ત્યા તેં દીધો બદલો ખરો,
 ધરાર ને છોડયા વિના, ચુકિત કશી સુઝી નહિ.
 હવે તો જોજરા જાગી (૨)

ચોળી વિભૂતિ અંગે, બન્યો શુ યોગી (૨)
 સમાધિ જૂઠી દે ત્યાગી, -હવે
 વિલાસી મહેલના વાસી, તને આ શીલગન લાગી ? (૨)
 મધુરા પુષ્પને ત્યાગી, ગ્રહા કાટા શુ હીન લાગી (૨) હવે
 ઉંડી આશ ધારીને મે તરો સગ કીધો તો (૨)
 ભરસો દર્ધ ભુલાવી ઓ ? વિરાગી શુ ગયો ત્યાગી (૨)
 હવે તો ભેજસ જાગી

સુરદાસ.

દાસ પરે દયા લાવોરે,
 દયાળુ દેવા દાસ પરે દયા લાવો-ટકો
 સસારી સબધ તોડી, જીવ આપ ચરણે ભેડી,
 હુ તો બની બેઠો બાવો બાવોરે-દયાળુ
 આખો વિના સકટ આવુ, ખાડામા ગોથા ખાવુ,
 વારે અવિનાશી આવો આવોરો-દયાળુ

અરણોદય.

હુ, ખીને દીલાસો દેતો, રકનો બેઢી લલી ભાળ લેતો,
 સૂના આગળા શોભાવે મારો રેટિયો રૂડો,
 દેશ ઉદયના જાણો ઝીણા ઝીણા તાર એના,
 નિર્ધનને ઢાક્યા રાખનારો, મારો રેવ એતો-સૂના
 જીવનના મત્ર જેવા, ઝણ ઝણકાર એના,
 ભારતનુ ભાવિ એ લખાવે, ખરો ધર્મ કહેતો-સૂના
 ચક્ર સુદર્શન જાણો, શ્રી. ધનસ્યામનુ એ,
 દેશની લક્ષ્મી રોકનારો, રખેવાળ રહેતો-સૂના.

શરમવશ શુ મુખે કહેવું દયા ધાયલની લાલ્યો કંઈ,
શરમ આખોની રહેતી હો, કલેબળ કૃણા કાપો નહિ

અનિરાજ

મરી સજની, તુ કયા રમીઆવી રજની, સાચુ બોલ, બોલ, બોલ,
રણી સેયર, તુ શીદને આળ ચડાવે, કેડો છોડ છોડ, છોડ ?
ભણા માળા ગુથી હુતીને, હમણા કેમ કરમાણી,
પરનેવો તને કયા વળ્યો, તારી ભમ્મર કયા ભીંજાણી-સાચુ
કા ભમરો શીરપર બેઠો, ઉરાડતા ગભરાણી,
તપોટે લટ છુટી ગઈ—મારી ભમ્મર ત્યા ભીંજાણી,—કેડો
અધર દત બેઠો દીસે છે, છાતીએ નખ લાગ્યા,
અવો ગસીયો કોણ મળ્યો તને કામબાણુ કા વાગ્યા—સાચુ.
પોપટો પીંજરથી કાઢી, રમાડતી હું રંગે,
અતર ચાચ ભરીને નાઠો એઢાણી એ અગે-કેડો છોડ ?
કસ્તુરી તારા અગે મહેકે, કુસુમ કળીના હારો,
નયન રહ્યા છે નાચી નવેલી, મળીયો કોણ ઠગારો-સાચુ.
રૂઢ સરોવર નહાવા ગઈતી, વાટે મળ્યો એક માળી,
છાં ભરીને ગજરા આપ્યા, હું તો તમથી હારી—કેડો
ગાંભાંડલીક. રાગ ભૈરવી.

ખુને જીગરકો પીતી હું બસ ગમમે તેરે ચાર,
શહેરે ચમનમે શીરતી હું બસ ગમમે તેરે ચાર,
મય ચુપકે ચુપકે રોતી, મુ આસુઓસે ધોતી.
વો કહા ગયો મેરો મોતી, મોતીબીના નહિ સોતી,
બસ ગમમે તેરે—ખુને

દીલ હસીકુ દીજએ દીલદાર યાર હો,
 કયા હીંદુ કયા મુસલમાન કદરદાન યાર હો,
 મેરી નજરને તુમસે લડગધ, મે પલ ગસે નીચે પડગધ,
 વોહ કહા ગયે મેરે ખ્યારે,
 મેય અગ્નિ જેશી જલ ગધ બસ ગમમે તેરે યાર-ખુને.

સૂર્ય કુમારી.

સોહામણી સ્વર્ગની વાટ એકદીન સોભાવળે હો રાજ,
 રસીલા અમરાપુરી ઘાટ એકદીન સોહાવળે હો રાજ
 સાખી
 મૃત્યુલોકના મનુષ્ય કયા, કયા અમરાપુરી ઘાટ,
 અઘટિત-કહો એ કેમ બને, વસમીવીકટ એ વાટ,
 મુગટમણી તમે રાજસદનના, પારિજાત તમે નદન વનના,
 રાજવશી દેવાશી રસીકવર, પ્રિત જ્યોત પ્રકટાવી પરસ્પર,
 મેળવવા અતરમા, અતર સ્વર્ગ અમારૂં સોહાવ હોરાજ

વીર કુણાલ.

અમારા દેશને છોડી, અમે થાનાર પરદેશી,
 હૃદયને મેળવી લેશે, અમારો ખ્યાર પરદેશી-અમારા.
 થયા દુર્ભાગીયા એવા, તબવી દેશની સેવા,
 ભટકશુ પારકા ઘરમા, બની લાચાર પરદેશી-અમારા.
 અમારી ધર્મ નીતિથી, અમારી સત્ય પ્રીતિથી,
 અમે સતકર્મથી થઈશુ, હૃદયના હાર પરદેશી-અમારા.
 અમારા દેશ બધુઓ, અમારી જન્મ ભૂમિમાં,
 હવે છેલ્લા પ્રણામો છે, અમે હૃદયાર પરદેશી-અમારા.

ચોલતો કાગળ

રામ કોરસ.

આશક ખરખુચા જેવા માથુકનો પુરહમામ,
ચાહે રાડે કે માંડે શુ અમને 'તેથી કામ
જાણે ઘરડીઘોડીને પહેરાવી લાલલગામ,
જોડી જુગતી છે એવી, જેવા મળશે ગામ
હા,હાહાહાહાહા-હાહાહાહાહા
વસ્ત્રોભધરે કન્યાનો, જમવાને માગે જાન
ઘોડાને બદલે ખાધો, ગીતડાંને બદલે કાણુ,
અહીં માડવડે મડાયો, ત્યા કાપ્ટ ગયા સમશાન,
ચોરી નેબદલે ચોકો, ને રામખોલો લાઇરામ
હા,હાહાહાહાહા-હાહાહાહાહા

ચલતા પુર્ન.

આખે કહેકે દિલહીને હુમકો કીયા ખરાખ,
ઓરદિલ કહેકે આખોને હુમકો ડુખાદીયા,
ખિગાડાના કીશીકા કુચ્છન મગર હાએ મુક્તમે,
દોનોકી જીદને ખાકમે મુજકો મિલાદીયા,
હાલ ગલે ખયા મેય રોએરોએ જાનીયા
હાચી અટારીયા પીયા ખોલાવે પતલી કમરિયાસો બલખાવે.
થકથક ગઇયા મેય રોએરોએ જાનીયા
જોરા જોરી છુઘટ લાકે, જોખન રસલુટે,
ગલલાકે લખલખ કઇયા-મેય રોએરોમે જાનીયા
હાલ ગલે ખૈય મેય રોએ રોએ જાનીયા

ચીર-દુર્ગાદાસ.

સોગન લઉં (૨) નદા ચદાના,
 સોગન હુમારા કેવ ગણીને,
 તમને વહુ દીકરી માનીને,
 સોગન લઉં ખોટા બાણીને-સોગન લઉં
 મતી ખીતાની હવે સુધરશે, વદન નદાને મળી જશે
 સોગન લીધેલા ટળી જશે-સોગન

કેસ-વધ.

કાનુડા ત્હારી કામણ કરનારી, વ્રજમા વામલડી વાગી
 મીઠી વળી મોહક, મન વશ કરનારી, વ્રજ
 મન વશ કરનારી, સ્વર સુણતા લાગે સુખકારી
 હુ ઘેટી (૨) તમ વિણ થઈ છુ ગિગધારી-વ્રજ

શકરાચાર્ય.

કહેજો કે શકર તો મન્યાગી થયો,
 ન્યાગી થયો અવિનાશી થયો-કહેજો
 કહેજો જગ ઉષ્મારણ, કારણ ખાળ થયો છે યોગી,
 માફ તારુ ત્યાગી માતા, થયો બ્રહ્મ અનુ રાગી-
 તો પણ મુજને નહિ નિરખતા જનની જીવજ ખોશે,
 શાન્તિ દઈ સહુ કહેજો માતા, રહેજો પ્રભુ ભરોસે-કહેજો

પ્રુદ્દેવ.

પિયુ પિયુ પોકારતીરે, પપૈયા વધુ ઝુરે વનમા,
 વિરહ અગાર ઉઠે તનમા, અતિશય બળી રહી મનમા

ખીલતી આ કળી કુસુમની, લોગી વિના કરમાય,
 ઝુલતી આ લલિત પાખડી, લોગી મધુકર રહાય-પિયુ
 બાળા રમાળી અતરે, આકુળ વ્યાકુળ થાય,
 નમ્ર નવોઢા નૌતમ રમણી, રસિડ નરવર રહાય,
 હસણી હુ ખી થનીરે, કેમળ માનસ ઉપવનમા-પિયુ

માલતી-માધવ.

નાનકડી નાજૂડ નાગ, હું બહુ નાનકડી-બહુ નાનકડી.
 મારા લાલાની છુ લાડકડી (૨) છુ લાડકડી (૩)
 આખ તણે મટડે પટકુ છુ લાલને,
 નાની શુ સમજે વ્હાલાન' વ્હાલને,
 (હું તો બધુએ સમજુ છુ)
 જાણી લોગો ભરથાર તુ બહુ માથે ચડી (૩) નાનકડી

સુર્ય કુમારી.

રિબાયો છુ પ્રસાયો છુ, કુટાયો છુ લુટાયો છુ,
 દુમાયો છુ મુઝાયો છુ, અમારી આમ બાળત છે
 (પણ થયુ કેમ)
 પકડતા જાળમા ઉદર ભરયો સર્પ તે અદર,
 હર્યુ ઘોડા બદલ ખચ્ચર અમારી આમ બાળત છે
 ખીજાણુ નાર નખરાંગા મુઝાણુ જોઈ ગોટાળા,
 પછીથી પુછડા વાળો, મળ્યો તો આમ બાળત છે.
 તમારા કષ્ટ સઉ ટળશે, અવશ્યે ન્યાય પણ મળશે,
 તમારા શત્રુ સપડાશે, અમારી એ કબુલ છે,
 તમારી એ કબુલત છે, અમારી આમ બાળત છે.

વીર કેશરી.

થવાનુ ના થવાનુ કે' નળુમી કોણુ એવો છે,
 ન જાણ્યુ જાનકી નાથે, સવારે શુ થવાનુ છે.
 હતી શલ્યા રૂપે અહલ્યા, જગતમા વાત જાહેર છે,
 ન જાણ્યુ જ્ઞાની જોતમે, સવારે શુ થવાનુ છે,
 હતા કૌરવ અને પાંડવ, જગતમા મહા બળી યોદ્ધા,
 ન જાણ્યુ લિખ્ત જોવાએ, સવારે શુ થવાનુ છે
 રમ્યા બુગટુ સહુ સાથે, વિભુતિ મો ગયા હારી,
 ન જાણ્યુ ધર્મ જોવા એ, સવારે શુ થવાનુ છે

કાલમ્ભરી.

શુ કહુ કથની મારી રાજ, શુ કહુ કથની મારી,
 હુ તો દૈવના ગ્રાસે હારી રાજ, શુ કહુ કથની મારી
 પરખી પારિજાતિક મે, અરપણુ કીધુ મન મહાડ,
 પતિ તણુ પરલોક સિધાવ્યા, કરી જીવતર મમ ખાડ-રાજ
 ચદા કાષ્ટની ચિતા રચાવી, પતિ સહગમન આશે,
 શુન્ય દેહ મમ સ્વામી તણે, પણ ઉડી ગયો આકાશે-રાજ.
 અરખ્યુ મે સર્વસ્વ સ્વામીને, પ્રેમની કફળી ધારી,
 તણુ જગત જાળણ સવ હુ, પ્રીતે લળુ ત્રિપુરાસી-રાજ.

સુરદાસ.

હુ ભજન કરીશ હરિનુ સદા સુખે;
 આ સસાર આગ સમ લાગે,
 મિથ્યા પ્રાપ્ત મારી હારી-ભજન.

નહિ કોઈને કેહેવા તમારી વાત આ બધાઉ છુ,
 રાખો ભરસો હૃદયમા, હુ દેવના સમ ખાઉ છુ
 છોડો ક્ષમા લાવી મને, ઝટ આહિથી બવા દીઓ,
 સતો તણા સહેવાસમા, ગુણ કૃષ્ણના ગાવા દિયો—હુ

મુકન્યા—સાવિત્રી.

લાગી લગન મને ત્હારી, ઓ લલના—લાગી
 સુરપતિ ? મતિ શુ વિસારી ઓ લલના—લાગી
 શયિથી અધિક સુખ આપુ, પટરાણી કરી સ્થાપુ,
 ઉથાપુ ન વચન મનોહારી—લાગી

સતી અનસૂયા.

મારે માઢે મનવી રાજ કહેવરાવી, કલાવી પઢાવી પૂછો શુ નમે,
 પુલ સુગંધી વાળા રૂડા રંગ રૂપાળા, તેની મીઠી સુગંધી તને
 ના ગમે—મારે

લીલા પીળા ઝાડ પાન, ઉપર પળી કરે ગાન
 રોજ કાને સાભળવા, કોને ના ગમે (૨)
 નર્મદા—વાહ કેવી શાણી બોલે મધુર વાણી

ઠાહી ડમરીના બોલ મારા મનમા રમે,—મારે

મરાશ્વિતા કાદમ્બરી.

થઈ પ્રેમવશ પાતળીયા, માગ' મનના માલિક મળીયારે થઈ
 પ્રીતે કરો સુખવાસ, સજનવ રાજ હૃદયના વાસી,
 પ્રેમદા પ્રીત જ્યોત પ્રકાશી, મારા મનના મનોરથ ફળીયારે . થઈ
 ભાગ્યવત કર્યો ભગવતી મુજને, જીવન સફળ થયુ મારૂ,
 કરો શ્રીહરિ શુભત્વમારૂ મારા મનના માલિક મળીયારે... થઈ

માલતી માધવ.

દ્યો સુદરી સુમનની માળા,
 જઈ કહેજો પ્રણામ હમારા
 માળા નહિ પણ વરમાળા,
 સુદર વર ઓ શરમાળા
 સુખદર્શનથી મન ચોરી (૨) ચિત હરી ગઇ બાળ ચક્રોરી,
 તમે કિશોર ઓ નવલ કિશોરી, મટકે મોહ્યા મટકાળા-દ્યો.

સરસ્વતી ચંદ્ર.

મને ખ્યારી લાગે હા, છળી સુદર મોહન વરની,
 મોર મુકુટ પીતાબર સોહે ગલે વીજ્યાતિ માલા
 વદ્રાવનમા રાસ રમે, હરિ રાધારમણ રૂપાળા મને
 રસીયા રમ તરસ્યા રસીલીના રસિક અધર ચુમતા,
 પીન પયોધર મરદન કરી, હરિ ભાવથી ભુજ ભરતા મને

સ સાર લીલા.

આવી અણુધારી આ ધાડ
 ગાપા ગેળી ગોળા મ્હર
 સડને આવ્યો ના વિચાર
 મરકે ભૂત બની નીરધાર
 ભાઈ ભાળો ભાઈ ભાળો
 એક આ ફેશનનો ગોટાળો.
 શામળી વાળ કરજો મારી સહાયરૈ
 તમે મોટરમા બેસી બેઠલા આવજો

શુ શામળીયોજી સહાય કરે આ બાળકને સભાળો
 તમે શીદ મને સહુ બાળો
 નખર વનનો આ ગોટાળો હાયહાયહાય
 મારા દીલમા આ વાગી ખીલી મારા
 પગની નળીઓ થઇ દીલી
 દીકરી આનો શુ ઉપાય
 ઈજ્જત ટકે શેર વેચાય અરેરે મરી ગઈ તારી માય
 બાપા હાયહાયહાય બાપા હાય

બુદ્ધદેવ.

પુલની પાખડી દ્યો પ્રાણુ-પુલની
 ગણી અતરની ઓળખાણુ-પુલની
 શ્યામ મધુણા અમ ઘેર આવ્યા, શા કરીએ સન્માન,
 નાથ નગિના પરિમલ લીના, મન માન્ય મહેમાન.-પુલની
 ઝાઝુ શુ કહીએ સમજીને, સખી નયનના ભાણુ,
 વિમળ કમળ આ સરવર જગનું ભોગી ભ્રમર મુખાણુ-પુલની

મહાદેવશિંદે.

ચાદનીના ચોકે ચતુરા ચીતહર ચીત હરવા જાતી,
 ચદા આ જોતા નલની ચદ શરમાતી,
 લજ્જતી પગલા ભરતી
 રાત્રી ખીલી મધુ માસની મધુ શબ્દ કોકીલ ગાય છે
 મધુર મૃદુલ મલયા નીલે મધુ મજરી લયકાય છે
 મધુ કુન્દમા મધુ સુદરી માધવ મીલન આ ચ્હાય છે
 આ ચાદનીને નીરખતા શી ચાદની શરમાય છે

સ સાર-લીલા.

ઓ પાણી (૨) આજે આવ્યો હાથ બચ્ચાણ
 બે દિવસાણ તો ડાહીની કયા હરકાર છે
 હું લાણ (૨) ઝાઝી કરવી ના પનરાણ
 ઓ દાદાણ (૨) ચુપ આ તારો તો સરદાર છે
 કરતાતા નાટક બાણ પોરી છોડી દે પવરાણ

વાહુ મારા પ્રાઈવેટ માણ
 દોલતરામની દોલતપર બદા ગડયા છે ગાણ
 દિકરા મારા ઢોર હુરાયાની કડૂ હુરરાણ
 ના ના ણ (૨) હા હા ણ (૨)

શુ મમજ્યા શુ લાલાણ, હવે માફ કરો પિતાણ
 આ તો પહેલી છે બાણ બીજી તૈયાર છે

વસત-પ્રભા.

શ્રી ગમચદ્રજ રઘુવીર

શ્રી સીતાપતિ ભણ લેને નન અગમર આવો એજે જશેણ.

બીલી વસત ડેલા, બીલી જુવાની બહાલા, રસીયા રસ

પી લેને સુખધામ,

બીલી વસત તેવી બીલી મુલવાડી માળા, પ્રભુને શભુગારી

મન લહાવ શ્રી.

મમણી રૂપાળી હૈયે હેતે ધરી લે બહાલા કરીલે અધરામૃત

રસનુ પાન

નમથના નાથ એને અતર નર પ્રીતે બાળા કરી લેને કાયાનુ

કલ્યાણ, શ્રી.

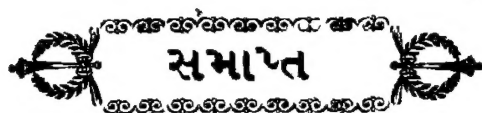
મધુ-ખ સરી.

મોરી જોયા ન પકર ગિરધારી શ્યામ.
ચડી ભરન નીર જમુના કે ધામ-મોરી
તુમ તો જાતે સોતન સગ રહેતે,
અખ તો સદન પ્યારી, શ્યામ-મોરી

પૃથ્વી પુત્ર.

નવીન પ્રેમરસલીની મૃગનયની ભાન તુ કયા ભૂલી આવી
શાણી સહુણી મદન મદમીણી કેણે તણે
ભરમાવી જહેન—ભાન

સરવર તટપર જલકોડાએ સહજ સખી એતો આવી
ચપક છાયે ઉભી રહી એને લોગીએ ભરમાવી
અગસપરસ અમ આખ મળી મને લોચનીયે લલચાવી-હેન
માર્ગે જતા મધુકર નિકટ ગઈ અણુજાણી
મદભર રસીકા રસ લુટતા ગ્ય ઘેન મહીં ઘેરાણી
મન ગમતાની મોજ મજમા પુલ વેણી વીખરાણી
જહેન ભાન તુ ત્યા ભૂલી આવી

સુરત લીમડાએકમા આવેલા બાહ ધનકાગના દેશી મિત્ર પ્રેક્ષમા
નાયુભાહ દેવચદે ગાધુ

ધર ધરનો શણમાર

ચતુર્ સુંદર સ્ત્રી વિલાસ

અથવા

મનહર સૂરજ ગરબાવળી

મૂલ્ય માત્ર દશ આના

આ ગરબાવળી આધુનિક સમયને અનુસરી પ્રગટ કરવામાં આવી છે જેની અદર ગૃહસ્થ સ્ત્રીઓ અને બાળાઓને આપવામાં આવતું સંગીતનું જ્ઞાન જેને માટે જોઈતા સ્ત્રીપયોગી ગાયનો, મંત્રો, ગરબાઓ વિગેરેનો મોટો મંથન કરવામાં આવ્યો છે જેમાં સીતાજીની કાચગી વેદમ્બી વનવાસ સત્યમામાનું ઉપાસુ, રાધાજીના વિવાહ, લક્ષ્મીના ગીત, અધગણીના મોશાળા, જનોઈ રીગેરે વખતને અનુસરી એટલી તો ઉપયોગી બનાવી છે તેના પ્રમાણમાં કોમલ કાલજ નથી ગેઝલ કાળજ કિતમ આદે પેપરના ટાલટન સાથે

આજેજ લખો,

“શુજરાતી” સાહિત્ય મંદિર.

સલાબતપુરા-સુરત.

અતિ લોકપ્રિય

“ગુજરાતી” ગાયનમાળા

ભાગ ૧ થી ૫ દરેકના છ આના

પાચે ભાગ સાથે ૩ પીઓ સવા પોસ્ટેજ જુદું

તમે જે-પાચ નાટકોના મા ૧ ગાયનો તેજ દરેક વખતે ગાયનની ચોપડીઓ ખરીદી તમારા પમા નાહકના અંગાના હશે પણ આ ગાયનમાળાની દરેક ભાગની એક પ્રત ખરીદી હોય તો તમાર તેની વભાયુ ચોપડીઓમા અગાદ થતા તમારા પમા અચી જાયજે કાગળુ ૫ “ગુજરાતી ગાયનમાળા” ની કોઇ ભાગની કોઇપણ આદતીમા બીવકુન મુધારો નધારો પ્રવામા આવતોજ નથી એક વખત ખરીદી મ અદ કરવાયા દરેક ભાગમા જુદા જુદા ગાયનોજ તમો મળો અને તમારો ખોટો વ્યય થતો અચી જરો મર ખરીદી કમે તો ‘ગુજરાતી ગાયનમાળા’ જ ખરીદી.

સમો —

“ગુજરાતી” સાહિત્ય મંદિર.

સલાખાપુરા-મુરત

દરેક જાતના પુસ્તકો મળે જે નવીન નાટ
અકલા આનાની ડીગટ બી.

